

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lutego 2006 r.

przyznająca odstępstwo Austrii zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 590)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2006/189/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, muszą one być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład tak jak w omawianym przypadku, długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.
- (2) Austria złożyła wniosek do Komisji o przyznanie odstępstwa na mocy załącznika III pkt 2 akapit trzeci do dyrektywy 91/676/EWG.
- (3) Odstępstwo to dotyczy zamiaru zezwolenia przez Austrię na stosowanie 230 kg azotu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów zwierzęcych w określonych gospodarstwach hodujących bydło, których grunty rolne, na których można stosować odchody zwierzęce, są obsiane trawą, poplonami z trawy lub buraków lub innymi roślinami uprawnymi podsiewanymi trawą o potencjalnie małych możliwościach wymywania azotu. Odstępstwo potencjalnie dotyczy około 2 000 gospodarstw i 60 000 sztuk zwierząt gospodarskich odpowiadających 3 % wszystkich gospodarstw i 4 % ogółu zwierząt gospodarskich.

- (4) Austria przyjęła prawodawstwo wprowadzające w życie dyrektywę 91/676/EWG, mające również zastosowanie do odstępstwa, o przyznanie którego złożono wniosek.
- (5) W trzecim sprawozdaniu z wdrażania dyrektywy dotyczącej azotanów w latach 2000–2003 w Austrii stwierdzono, że zimą średnie stężenie azotanów w wodach powierzchniowych wynosi poniżej 25 mg/l we wszystkich punktach monitorowania. Średnie stężenie we wszystkich punktach wynosi 5,8 mg/l NO₃. Średnie stężenie w wodach gruntowych wynosi 19,6 mg/l. W 74 % punktów średnie stężenie jest niższe niż 25 mg/l. Żadne jezioro w Austrii nie jest eutroficzne. Analiza tendencji wykazuje, że jakość wody jest stała w większości punktów pobierania próbek.
- (6) W latach 1990–2003 znacząco spadła liczebność zwierząt gospodarskich oraz wykorzystanie nawozów mineralnych: liczebność bydła spadła o 21 %, świń o 12 % i drobiu o 6 %. W latach 2000–2002 stosowano odpowiednio 47,8 kg azotu na hektar i 35,4 kg na hektar rocznie azotu pochodzącego z odchodów zwierzęcych i nawozów chemicznych. Stanowi to najmniejsze zużycie w UE i jest mniejsze w porównaniu z latami 1996–1999 o odpowiednio 7 % i 5 %.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG Austria realizuje plan działania na całym swoim terytorium.
- (8) Dodatkowe dokumenty przedłożone przez Austrię w notyfikacji pokazują, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów bydła, jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu.
- (9) Po przeanalizowaniu wniosku Austrii Komisja stwierdza, że proponowana ilość 230 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie, pochodzącego z odchodów bydła, nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych ściśle określonych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(10) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie w powiązaniu z obecnym programem działania wygasającym z końcem 2007 r.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Austria złożyła wniosek pismem z dnia 3 listopada 2005 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „hodowle bydła” oznaczają gospodarstwa rolne, na które przypadają co najmniej trzy sztuki zwierząt gospodarskich, z których dwie trzecie stanowi bydło;
- b) „trawa” oznacza trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe pastwiska zakładane są zwykle na okres krótszy niż cztery lata);
- c) „rośliny uprawne podsiewane trawą”: zboża na kiszonkę, kukurydza na kiszonkę podsiewana przed zbiorami lub po zbiorach trawą, która w czasie zimy działa jako poplony do biologicznego zatrzymywania pozostałości azotu;
- d) „buraki” oznaczają buraki pastewne.

Artykuł 3

Zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ma indywidualne zastosowanie w poszczególnych hodowlach bydła pod warunkami określonymi w art. 4, 5 i 6, w których system płodozmianu obejmuje więcej niż 70 % roślin uprawnych pochłaniających azot o długim okresie wegetacji.

Artykuł 4

Roczne zezwolenia i zobowiązania

1. Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa, co roku przedstawiają właściwym organom wniosek o przyznanie odstępstwa.

2. Wraz z corocznym wnioskiem określonym w ust. 1 rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5 i 6.

Artykuł 5

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów zwierzęcych (w tym odchody pochodzące bezpośrednio od zwierząt), stosowana na użytkach rolnych każdego roku w hodowlach bydła, nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającej 230 kg azotu na hektar, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8.

2. Ogólna wielkość dawki azotu jest zgodna z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe poszczególnych roślin uprawnych oraz zawartością tej substancji w glebie. Całkowita dawka azotu z nawozów nie przekracza 280 kg na hektar rocznie.

3. Każde gospodarstwo posiada swój plan nawożenia opisujący płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów azotowych i fosforanowych. Plan ten jest dostępny w gospodarstwie najpóźniej od dnia 1 marca każdego roku.

Plan nawożenia zawiera:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z dostępną pojemnością do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- b) wyliczenie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego (minus straty poniesione podczas magazynowania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie;
- c) płodozmian oraz powierzchnię każdej uprawy wraz ze szkicową mapką określającą położenie poszczególnych pól;
- d) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- e) ilość i rodzaj nawozu dostarczonego i wykorzystanego poza użytkami rolnymi danego gospodarstwa;
- f) stosowanie azotu i fosforu pochodzącego z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne pola (działki gospodarstwa jednolite pod względem upraw i typu gleby);
- g) stosowanie azotu i fosforu pochodzących z nawozów chemicznych i innych nawozów w podziale na poszczególne pola.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany zostają poddane przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

4. Każde gospodarstwo przygotowuje swój rejestr nawożenia. Jest on każdego roku przedkładany właściwemu organowi.

5. Każde gospodarstwo rolne, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, zgadza się na objęcie kontrolą stosowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, planu i rejestru nawożenia.

6. W każdym gospodarstwie, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, co najmniej raz na cztery lata przeprowadza się okresową analizę gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde 5 hektarów użytków.

7. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

8. Nie stosuje się nawozu na użytkach znajdujących się w odległości do 30 m od jeziora.

Artykuł 6

Pokrycie gruntów

70 % lub więcej powierzchni w danym gospodarstwie hodowlanym, w którym stosuje się nawóz naturalny, przeznaczają się pod uprawę trawy, poplonów z trawy lub buraków i innych roślin uprawnych podsiewanych trawą przed lub po zbiorach o potencjalnie małych możliwościach wymywania azotu. Rolnicy korzystający z indywidualnego odstępstwa stosują następujące środki:

- a) celem zapewnienia na obszarach użytkowych stałej pokrywy roślinnej, co pozwoli odzyskać azotany wymyte z podglebia w czasie jesieni oraz ograniczy ich wymycie w czasie zimy, poplonów z trawy nie zasiewa się przed 1 marca;
- b) krótkotrwałe użytki zielone należy zaorać na wiosnę;
- c) system płodozmianu nie zawiera roślin strączkowych ani innych roślin wiążących azot atmosferyczny. Jednakże nie dotyczy to koniczyny w użytkach zielonych, na których jej zawartość wynosi mniej niż 50 %, oraz w przypadku jęczmienia i groszku podsianego trawą.

Artykuł 7

Monitorowanie

1. Właściwy organ sporządza i co roku aktualizuje mapy określające odsetek gospodarstw rolnych, odsetek zwierząt gospodarskich oraz odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem w każdej gminie.

Mapy te są co roku przekazywane Komisji.

2. W celu oceny wpływu odstępstwa na jakość wody ustanawia się i prowadzi sieć monitorowania pobierania próbek wód powierzchniowych i gruntowych. Istniejącą sieć monitorowania wzmacnia się na obszarach, gdzie więcej niż 3 % wszystkich gospodarstw korzysta z indywidualnych odstępstw.

3. Badania i analiza składników pokarmowych dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach korzystających z indywidualnych odstępstw. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypływających azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 230 kg azotu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych.

4. Wyznacza się miejsca monitorowania, aby dostarczyć dane co do zawartości azotu w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej i wprowadzanej do systemu wód gruntowych oraz co do strat azotu poprzez odpływ powierzchniowy i podpowierzchniowy, zarówno w warunkach przyznanego odstępstwa, jak i bez takiego odstępstwa.

Artykuł 8

Sprawozdania

1. Każdego roku właściwy organ przekazuje Komisji wyniki monitorowania wraz ze zwięzłym sprawozdaniem dotyczącym zmian jakości wody i praktyki oceniania. Sprawozdanie dostarcza informacji, jak przeprowadza się ocenę wprowadzenia w życie warunków odstępstwa poprzez kontrole na poziomie gospodarstw, i zawiera informacje na temat gospodarstw niespełniających warunków na podstawie kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

2. Komisja uwzględni uzyskane w ten sposób wyniki podczas rozpatrywania ewentualnego nowego wniosku o przyznanie odstępstwa.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w kontekście trzeciego programu działań Austrii na lata 2004–2007. Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lutego 2006 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji